

LACTARIUS INSULSUS (Fr.) Fr. sensu Neuhoff.

Deze laatste bepaling, sensu Neuhoff (= volgens de opvatting van Neuhoff), moet er wel bij, want volgens de opvatting van Kühner en Romagnesi moet *Lactarius insulsus* 2-sporig zijn. Dat wil dus zeggen dat op elk basidium 2 sterigmen met sporen gevormd worden. Deze 2-sporigheid vormt hier nu juist een moeilijkheid! Maar laat ik eerst onze melkzwam eens aan u voorstellen.

Hij is diep trechtervormig en heeft een mooie oranje kleur, vooral in zijn prille jeugd! In dit oranje lopen concentrische banden welke iets donkerder zijn - we zeggen de hoed is gezoneerd - terwijl de rand duidelijk ingerold is. De doorsnee van de hoed bedraagt 10 cm, hoewel vaak wat meer, de lengte van de steel is echter niet veel meer dan 3 cm of minder. Het oppervlak van de steel vertoont karakteristieke putjes of "moeten", als u dit woord beter kent, die iets donkerder van tint zijn dan de rest van de bleek oranje-rose steel. De lamellen zijn dun, smal en bleek-oranje van kleur, later overgaand in een meer vlees-rose toon. De melk is wit, weinig of niet verkleurend, scherp, terwijl ook het vlees zeer scherp smaakt.

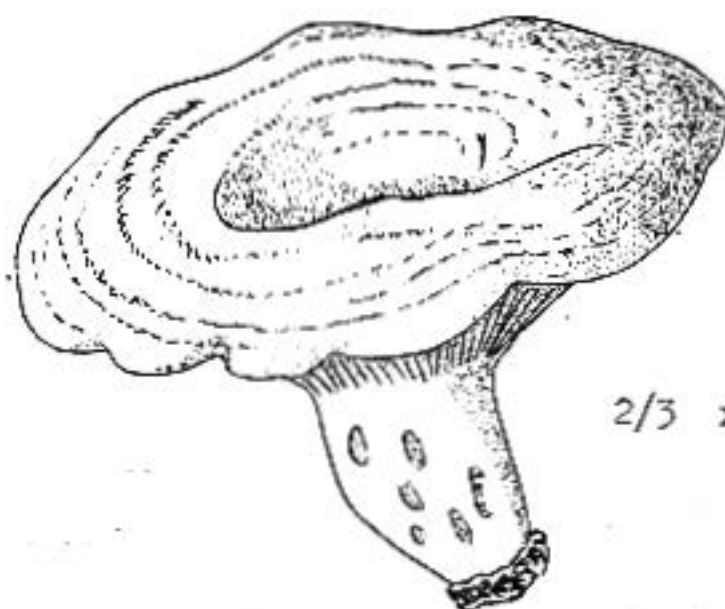
Eerst vond ik enkele exemplaren in de buurt van het destructiebedrijf van Winterswijk, onder eiken, langs de kant van de weg. Deze vrienden hadden een smalle viltige hoedrand, zoals het behoort (!) en ik meende hier steeds 2 sterigmen te zien. Met dit laatste zou ik dus de Fransen tevreden gesteld hebben, maar Neuhoff zou een boos gezicht trekken. Het sporenreliëf sloot anders elke twijfel uit, dat klopte volkomen met de in Neuhoffs sporentabel afgebeelde spore. De overeenkomst was zo sprekend, dat een geheel onbevooroordeelde collega, die ik even door mijn microscoop had laten kijken, bijna direct de spore van *L. insulsus* uit al die 66 andere pikte!

Kort geleden vond ik er weer een paar bij elkaar en wel op het bindingsstuk tussen Achterwooldseweg en Wooldseweg, wederom onder eiken. Hier waren de basidiën braaf; ze hadden netjes 4 sporen, maar nu was de rand niet viltig. Een en ander brengt me toch niet in de war: 4- en 2-sporigheid komt wel eens meer bij een en dezelfde soort voor. Eén zwak punt zit er nog in mijn determinatie: de lamellen waren hier duidelijk gevorkt, wat niet "mag" volgens Neuhoff, maar daar tegenover

stemmen mijn vondsten in andere opzichten wel weer duidelijk overeen met de gegevens van Neuhoff (o.a. sporentint en sporengrootte).

M. van Vuure

Asterstraat 2,
Winterswijk.

Lactarius insulsus
(naar Neuhoff)

KLEINE PARADE.

Hericium erinaceus (Pruikezwam). In oktober vond de heer L. S. Wildervanck twee exemplaren van deze zeldzame zwam, aan elkaar gegroeid, met een diameter van ongeveer 30 cm, op een beuk aan de weg van Roden naar Lieveren (Dr.). Voor zover bekend is deze zwam niet eerder in het noorden gesignaleerd.

Crepidotus applanatus. In een eikenhakhoutbosje onder Zandberg bij Hulst, ontdekte de heer B.J.J.R. Walrecht op 5 oktober j.l. een grote *Crepidotus* (8 x 4,5 cm) tussen blad in een greppel. Deze onderscheidde zich van *C. mollis* (Weke Schelpzwam) door de licht vleeskleurig bruin getinte hoed en de minder weke substantie door het ontbreken van een gelatineuze laag bij hoedoppervlak. Het bleek de zeldzame *C. applanatus* te zijn, waarvan in de literatuur wordt opgegeven dat hij op hout groeit, hetgeen merkwaardigerwijs hier niet het geval was.

Tricholoma equestre (Gele ridderzwam). Deze paddestoel komt zeer talrijk voor aan de randen van stuifzandgebieden. Dit is deze herfst zowel opgevallen aan de heer Koopmans en mevrouw Veth bij een tocht naar de zandverstuivingen bij Kootwijk (7 okt.), als aan een excursie van de K.N.N.V. in de Drunense duinen (15 sept.). Bij honderden omring-